

[Min. for tekn. samarbejde med udviklingslandene.] bundet som muligt med administration af en statslig bistand. Skal vi se på det ud fra udviklingshensyn, må det siges, at da er DANIDA bedre egnet til at vurdere, hvad der tjener udviklingslandenes interesser, end handelsministeriet er — med al respekt for handelsministeriets dygtighed; det er jo DANIDAS særlige mulighed, at de kan tage disse hensyn. Endelig er det også sådan, at der er koordination imellem DANIDA og handelsministeriet, der er tilforordnet i styrelsen, og derved sikrer vi hele tiden, at der er tæt forbindelse med handelsministeriet.

Forholdet til finansudvalget er draget frem af hr. Lembourn. Jeg vil gerne sige, at når det i bemærkningerne til lovforslaget nævnes her og dér, at som proceduren nu var lagt til rette, skønnedes det ikke nødvendigt at forelægge det for finansudvalget, ligger der ikke deri, at der fra min side skulle være nogen som helst lyst til at undrage finansudvalget oplysninger om det, man ønsker at få besked om. Det var alene praktiske hensyn, der gjorde sig gældende, fordi der er så mange sager inden for dette område. Men der skal ikke være nogen som helst misforståelse: vi er helt indstillet på at gå til finansudvalget med de sager, som man ønsker at få forelagt. Om grænsen skal være som hidtil på de 3 mill. kr. eller skal sættes lidt i vejret, kan overvejes.

Så var der spørgsmålet om det politiske. Jeg vil ikke forbyde mig i formålsparagraffen. Jeg vil bare ganske enkelt sige, at der ikke hidtil, som loven har været administreret, har været taget politiske hensyn i den forstand, at vi kun har bevilget lån eller ydelser til lande med en bestemt styreform. Vi har prøvet på at kigge lidt på de lande, der har fået statslån, og jeg tror, jeg vil nævne det; for det illustrerer bredden af den række lande, vi yder støtte til. Der er siden 1963 ydet 40 lån til udviklingslande. Heraf har Indien fået 5, Tunesien 3, Malawi 3, Tyrkiet 2 og Pakistan 2, og de resterende 25 lån med 1 lån til hvert af landene er ydet til Jordan, Brasilien, Peru, Ghana, Zambia, Tanzania, Iran, Malaysia, Uganda, Senegal, Columbia, Kenya, Marokko, Elfenbenskysten, Ceylon, Ægypten, Dahomey, Tchad, Indonesien, Cambodia, Sydkorea, Bolivia, Philippinerne, Ecuador og Nigeria.

Dette valg af lande er ikke foretaget ud

fra politiske kriterier. Der er sådan set ikke tale om noget valg. Lande med mindre end 300 dollars i indkomst pr. capita er kvalificeret til dansk udviklingslån, og anmodninger behandles og når frem til bevilling stort set i den rækkefølge, behandlingen kan afsluttes. Hvis jeg nu skulle prøve på at dele disse lande op i progressive, moderate og reaktionære, ville jeg nærmest komme til det resultat, uden at jeg kan give det ud for andet end en personlig vurdering, at 13 lande er progressive og ville uden videre komme ind under de betegnelser, som man ville ønske skulle hæftes på de lande, man støtter. 20 er moderate, de står altså midt imellem, og så er der 7, som man nok ville karakterisere som reaktionære. Men jeg tror, den linje må fortsættes, og jeg tror, jeg nævnte under første behandling, at det er et bærende synspunkt, at dér, hvor man sætter ind med bistand, f. eks. til uddannelse, skaber man netop forudsætning for, at man på det sted bliver bedre egnet til at virke i retning af at komme af med et eventuelt reaktionært styre, man måtte have. Vi skal altså sikre, at den hjælp, vi yder, er effektiv i den forstand, at den fremmer udviklingen. I fortrøstning til, at vi fremmer udviklingen, styrker vi også det pågældende områdes muligheder for at hævde sig over for et reaktionært styre. Men i praksis kan vi ikke foretage vurderinger, for der sker jo skifte i disse landes styre — se blot, hvad der skete i Uganda. Vi kan ikke skifte hver eneste gang, der foregår et eller andet politisk i disse områder, hvor der jo er politiske konflikter og sociale omvæltninger næsten som en daglig foreteelse.

Jeg sagde lidt om rådet før, og jeg skal blot sige om den samlede styrelse, at jeg tror, at den kombination, man er nået frem til, hvor man har råd, styrelse, folketingsudvalg og minister til at virke sammen med sekretariatet, giver muligheder for, at der kan komme en sådan rigdom af ideer og synspunkter frem, at man, når vi ser på det samlede resultat, bedre vil være i stand til at leve op til de krav, der stilles.

Om folketingsudvalget vil jeg gerne sige, at jeg lægger stor vægt på, at der kommer et sådant udvalg, hvor man kan diskutere de mange store, principielle problemer, der melder sig; det kan finansudvalget ikke på samme måde. Jeg tror, det er væsentligt.